

2. Téves jogalkalmazás, nem megfelelő indokolás, a fellebbező jogalapjának hiányos vizsgálata, a bizonyítékok elferdítése, nyilvánvaló értékelési hiba, *ultra vires* és *ultra petita* kereset, az Európai Unió Alapjogi Chartája 11. cikkének az első jogalap tekintetében történő megsértése.
3. Téves jogalkalmazás, téves jogi minősítés, a bizonyítékok elferdítése és a tényállás bemutatásával kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hiba.
4. Téves jogalkalmazás, a bizonyítékok elferdítése, nyilvánvaló értékelési hiba, nyilvánvaló értékelési hiba, nem megfelelő indokolás, a fellebbező jogalapjának hiányos vizsgálata, jogilag releváns tények megállapításának hiánya, a releváns tények jogi vizsgálata, a jogalap hiányos vizsgálata, az ötödik jogalap tekintetében elégtelen indokolás.
5. Téves jogalkalmazás, a bizonyítékok elferdítése, a jogalap hiányos vizsgálata, az indokolás elégtelensége, szabálytalan eljárás és *ultra vires* eljárás a hatodik jogalap tekintetében.
6. A jogalap hiányos vizsgálata és nem megfelelő indokolás a nyolcadik jogalap tekintetében.
7. A bizonyítékok elferdítése, nyilvánvaló értékelési hiba és a fellebbező által a második és a harmadik jogalappal kapcsolatban előterjesztett jogalap hiányos vizsgálata.
8. Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének a Törvényszék általi megsértése.

A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2022. november 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Konzernbetriebsrat der O SE & Co. KG

(C-706/22. sz. ügy)

(2023/C 71/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Konzernbetriebsrat der O SE & Co. KG

Alperes: Vorstand der O Holding SE

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2001/86/EK irányelv⁽¹⁾ 3-7. cikkével összefüggésben értelmezett 2157/2001/EK rendelet⁽²⁾ 12. cikkének (2) bekezdését, hogy amennyiben egy holding SE-t olyan részt vevő gazdasági társaságok alapítanak, amelyek nem foglalkoztatnak munkavállalókat, és nem rendelkeznek munkavállalókat foglalkoztató leányvállalatokkal (ún. „munkavállaló nélküli SE”), és azt valamely tagállam cégnyilvántartásába bejegyzik anélkül, hogy az említett irányelvvel összhangban az SE-ben való munkavállalói részvételre vonatkozó előzetes egyeztetési eljárást lefolytatnák, akkor ezt az egyeztetési eljárást utólag le kell folytatni, ha az SE az Európai Unió több tagállamában munkavállalókat foglalkoztató leányvállalatok ellenőrző vállalkozásává válik?
2. Amennyiben a Bíróság az első kérdésre igenlő választ ad:

Lehetséges és szükséges-e az egyeztetési eljárás utólagos lefolytatása ebben az esetben időbeli korlátozás nélkül?

3. Amennyiben a Bíróság a második kérdésre is igenlő választ ad:

Ellentétes-e a 2001/86/EK irányelv 6. cikkével, hogy az SE székhelye szerinti tagállam jogát alkalmazza az egyeztetési eljárás utólagos lefolytatására, ha a „munkavállaló nélküli SE-t” egy másik tagállamban jegyezték be a cégnyilvántartásba anélkül, hogy előzetesen ilyen eljárást lefolytattak volna, és még a székhely áthelyezése előtt az Európai Unió több tagállamában munkavállalókat foglalkoztató leányvállalatok ellenőrző vállalkozásává vált?

4. Amennyiben a Bíróság a harmadik kérdésre igenlő választ ad:

Vonatkodik-e ez arra az esetre is, ha az az állam, amelyben ezt a „munkavállaló nélküli SE-t” először bejegyezték, a székhely áthelyezését követően kilépett az Európai Unióból, és a joga már nem tartalmaz rendelkezéseket az SE-ben a munkavállalói részvételt célzó egyeztetési eljárás lefolytatására vonatkozóan?

(¹) Az európai részvénytársaság (SE) statútumáról szóló, 2001. október 8-i 2157/2001/EK tanácsi rendeletnek (HL 2001. L 294., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 251. o.).

(²) Az európai részvénytársaság statútumának a munkavállalói részvételre vonatkozó kiegészítéséről szóló, 2001. október 8-i 2001/86/EK tanácsi irányelv (HL 2001, L 294., 22. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 272. o.).

A Rayonen sad – Nesebar (Bulgária) által 2022. december 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „Vodosnabdyavane i kanalizatsia” EAD kontra PQ

(C-744/22. sz. ügy)

(2023/C 71/20)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Rayonen sad – Nesebar

Az alapeljárás felei

Felperes: „Vodosnabdyavane i kanalizatsia” EAD

Alperes: PQ

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Összeegyeztethető-e a Grazhdanski protsesualen kodeks (polgári perrendtartás, a továbbiakban: GPK) 47. cikkének (6) bekezdése alapján egy olyan – egy fogyasztó ellen egy kisebb vízfogyasztás megfizetése iránt indított keresetet érintő – eljárásra, mint az alapeljárás, alkalmazandó, az alperes részére kirendelendő ügygondnok díjának megállapítására vonatkozó Naredba 1 ot 09.07.2004g. za minimalnite razmeri na advokatskite vaznagrazhdenia (2004. július 9-i, az ügyvédi munkadíjak alsó határáról szóló 1. sz. rendelet) 2. cikkének (5) bekezdése és 7. cikke (2) bekezdésének 1. pontja az EUMSZ 169. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 19. cikk (1) bekezdésével, ha a fogyasztót a bíróság – pervesztesség esetén – a GPK 78. cikkének (1) bekezdése alapján az ügygondnok költségeinek a megfizetésére is kötelezi?
2. Összeegyeztethető-e az EUMSZ 169. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 19. cikk (1) bekezdésével a Zakon za pravdata pomosht (a költségmentességről szóló törvény) 26. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett GPK 47. cikkének (6) bekezdésében foglalt, az ügygondnok kirendelésére vonatkozó szabályozás, miszerint ha a fogyasztó nem lehet fel a lakcímén, a bíróságnak kell az ügygondnok díját megállapítania, amely esetben fennáll annak a lehetősége is, hogy a bíróság ezt az összeget az alsó határ alatt állapítsa meg, miközben az ügygondnok kirendelésére egy másik szerv, az ügyvédi tanács rendelkezik hatáskörrel, amely saját mérlegelési jogkörében és csak azért, mert nem ért egyet a bíróság által megállapított díjjal, megtagadhatja az ügygondnok kijelölését?
3. Jogosult-e a bíróság egy ügyvéd ügygondnokra történő kijelölésének megtagadása esetén az uniós jog, különösen az EUMSZ 169. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUSZ 19. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezések közvetlen alkalmazásával a fogyasztó jogainak a bírósági eljárásokban való védelmét biztosító olyan egyéb szabályokhoz folyamodnia, mint például a költségmentességnek a GPK 95. cikkének (1) bekezdése alapján a fogyasztó kérelme nélküli biztosítása, amelyek a Bolgár Köztársaság nemzeti joga szerint ilyen esetekben főszabály szerint nem alkalmazhatók?